

fram for partiet

AUGUST 1975

Diskusjonsblad for Oslo

INNHOOLD.

Mobiliser til 21/8	s. 3
To linjer i valget	s. 5
Rv's mønstringsmøte	s. 8
Husbesøk basillen	s. 9
Hammenverket og Nesna	s. 10
Klassekampen	s. 11
Vietnam møte 2. sept	s. 12
Tientsin - akrobatene	s. 13
Oppsummering 1. mai	s. 14
Chiledemonstrasjon	s. 16

På grunn av trykketekniske årsaker vi ikke er herre over kommer FFP som stensil denne gangen. Vi beklager. Neste gang håper vi å komme i vårt vanlige format.

FFP-red.

fram for

Diskussionsblad for Oslo

AUGUST 1975

INNHOLD

2.3	Medliser til 2.18
2.2	To linjer i valget
2.8	Rv's ministerprogram
2.9	Hudbecksposisjon
2.10	Hammerverket og Nærve
2.11	Klasserampen
2.12	Vietnamets 2. sept
2.13	Teftin + skolebarn
2.14	Oppsummering av...
2.15	Offisiell kommentar...

På grunn av trykkesnelle årsaker vi ikke er herre over kommer FFP som stensli denne gangen. Vi beklager. Neste gang håper vi å komme i vårt vanlige format.

FFP-red.

Mobiliser til demonstrasjon 21/8 mot Sovjets overfall på Tsjekkoslovakia!

Det politiske grunnlaget for demonstrasjonen er et mobiliseringsprogram som er utarbeidet av de politiske gruppene som er medlemmer av AKP. Dette programmet er utarbeidet av de politiske gruppene som er medlemmer av AKP. Dette programmet er utarbeidet av de politiske gruppene som er medlemmer av AKP.

Initiativet til denne demonstrasjonen er tatt av de politiske gruppene som er medlemmer av AKP. Dette programmet er utarbeidet av de politiske gruppene som er medlemmer av AKP. Dette programmet er utarbeidet av de politiske gruppene som er medlemmer av AKP.

Det politiske grunnlaget for demonstrasjonen er et mobiliseringsprogram som er utarbeidet av de politiske gruppene som er medlemmer av AKP. Dette programmet er utarbeidet av de politiske gruppene som er medlemmer av AKP. Dette programmet er utarbeidet av de politiske gruppene som er medlemmer av AKP.

Den største fallet vi kan gjøre på er å tro at det bare er partimedlemmer og veldig høye sympatisører som kan slutte opp om den. Vi som er enige i det politiske grunnlaget kan delta, og det er vår oppgave å sørge for at flest mulig av dem virkelig deltar også.

Det betyr at vi må gjøre vårt beste for å sette oss inn i dette grunnlaget. Det som sikkert vil bli vanskeligst å forklare er hvorfor vi ikke bare vil protestere mot invasjonen og den fortsatte okkupasjonen av Tsjekkoslovakia, men at vi ser dette som en del av en konsekvent politikk. Overfall på Tsjekkoslovakia er det perfekte eksemplet på at Sovjet i dag er en sosial-imperialistisk makt, dvs. en stat som kaller seg sosialistisk, men i virkeligheten er aggressivt imperialistisk på linje med den andre supermakten, USA.

To aktuelle eksempler på dette er Sovjets rolle i India og i Portugal. India har nylig innført et roint fascistisk diktatur, med aktiv støtte fra Sovjet. Studer artiklene om dette i Klassekampen nr. 25 i år! En utdyping av Sovjets rolle i det som skjer i Portugal for tida, finnes i Klassekampen nr. 26. Det er viktig at vi ikke bare sier: "Se på India", men setter oss skikkelig inn i disse tilfellene.

Videre må vi ta opp at begge supermaktene er en direkte trussel mot folket i Norge. Gjennom NATO har USA baser i Norge, og NATO utgjør den endelige sikkeringen for USAs økonomiske interesser i Norge. Disse økonomiske interessene er økende, og har blitt enda viktigere gjennom oljevirkksomheten i Nordsjøen. Men til tross for at Norge er en del av USA "interesse-område" er også Sovjet ute med imperialistiske krav overfor Norge. Gjennom Svalbard-forslagene er faktisk Sovjet den første staten som har stilt direkte territoriale krav overfor Norge siden 1945! I forhandlingene om fiskerigrensa spiller også Sovjet en avgjørende rolle - mot det norske folkets interesser.

I disse dager er norsk radio, fjernsyn og presse overfylt med propaganda for internasjonalt samarbeid med de aggressive imperialistiske supermaktene, gjennom kommentarer til den allouropiske sikkerhetskonferansen som nettopp ble avholdt i Helsinki. Opp mot denne massive offensiven må vi holde den internasjonale solidariteten med imperialismens ofre, erfaringene fra Tsjekkoslovakia som i tillegg er blitt bekreftet i andre deler av verden i åra etter 1968. Og vi må nå ut til andre enn dem som alt er enige i AKPs politikk i all hovedsak med disse diskusjonene.

Det er heller ikke nok å dele ut løpesedler og opplyse folk om at demonstrasjonen skal finne sted. Vi må ta aktiv politisk kamp med arbeidskamerater og kjente for at de skal bli med, og vi må slå fast at det er en demonstrasjon der alle ærlige anti-imperialister som ser begge supermaktene som en trussel kan delta. Sjøløst skal vi som kommunister bruke denne anledningen til å propagandere for vår analyse av Sovjet og sosialimperialismen, men grunnlaget for demonstrasjonen er altså langt bredere.

Forholdet til SV.

Vi veit at det er store motsigelser i SV på dette spørsmålet. Til tross for at SV opptrer som Sovjets og sosialimperialismens norske agenter, finnes det ennå ett og annet SV-medlem som er ærlig anti-imperialist. Og det finnes langt flere SV-medlemmer som sier de er mot invasjonen i Tsjekkoslovakia, men at de ikke kan delta i noen demonstrasjon p.g.a. hensynet til andre deler av SV.

Sjøl om det å mobilisere deler av SV til demonstrasjonen langt fra er noen hovedoppgave, er det klart at vi vil ha med flest mulig SV-ere også. Men det er viktig å slå fast at den måten vi kan gjøre det på, ikke er å gi etter for deres reaksjonære ideer om at det er riktig eller forståelig å ofre den proletariske internasjonalsismen på "partibyggingens" alter! Den eneste måten vi kan få med oss SV-medlemmer på, er å angripe SV-ledelsens svik, og forklare dem at hver person som kaller seg anti-imperialist, men som lar parti-taktiske hensyn avholde seg fra å vise dette i praksis, i virkeligheten er en av sosialimperialismens støttespillere i Norge.

Metoden blir den samme overfor de langt større massene som ikke er SV-medlemmer, men som i større eller mindre grad er påvirket av SVs ideer. Den måten vi kan få dem til å innse at de må delta i demonstrasjonen, er å avsløre og angripe SVs svik mot det tsjekkosllovakiske folket.

I fagforeninger og andre sted der denne saken blir tatt opp, må vi forberede oss på at SV kommer til å mobilisere rein og skjær anti-kommunisme mot demonstrasjonen, fordi de ikke har noe annet å fare med.

Rød Valgallianse - hovedoppgaven vår.

Hvordan skal vi klare å drive bred og omfattende mobilisering til en slik demonstrasjon samtidig som arbeidet med RV er hovedoppgaven for hele partiet, og valget nærmer seg? Vi må se sammenhengen mellom disse oppgavene. Demonstrasjonen 21. august er en oppgave for hele RV, ikke bare for partimedlemmene. Det vil si at RV må diskutere det politiske grunnlaget for demonstrasjonen, og sette seg konkrete oppgaver og målsettinger i mobiliseringen. De uorganiserte medlemmene i RV må mobiliseres ikke bare til å delta sjøl i demonstrasjonen, men også til å mobilisere andre.

RV er den eneste politiske grupperingen ved høstens kommunevalg som har kampen mot begge supermaktene og solidaritet med verdens kjempende folk klart uttrykt i programmet sitt, de eneste som fullt ut støtter det tsjekkosllovakiske folkets kamp på et sosialistisk grunnlag. Demonstrasjonen 21. august blir på én gang en manifestasjon av en vesentlig del av RVs politikk og en gradmåler for vår politiske mobilisering foran innspurten i valgkampen.

En viktig del av arbeiderklassen kommer foran dette kommunevalget til å vakle mellom SV og RV her i Oslo. Det er nokså opplagt at de mulige SV-velgerne som skjønner hvor viktig det er å vise solidaritet med det tsjekkosllovakiske folkets kamp og som deltar i demonstrasjonen 21. august, vil ha lettere for å forstå at SV er ikke noe progressivt alternativ - verken 21. august eller ved kommunevalget eller seinere.

Mobiliser fagbevegelsen til støtte for det tsjekkosllovakiske folket!

Den andre hovedpillaren i mobiliseringsarbeidet vårt ved sia av RV er fagbevegelsen. Fagbevegelsen i Tsjekkoslovakia har på mange måter gått i spissen for kampen mot de sovjetiske inntrengerne der, og invasjonen i 1968 reiste også en storm av protester i den norske fagbevegelsen. Vi regner ikke med å få noen masseoppslutning om demonstrasjonen fra de store fagforeningene og klubbene, for vi vil få se en allianse av revisjonister og reformister som i fellesskap vil bekjempe og sabotere en slik solidaritet i fagbevegelsen. Men vi tror det er fullt mulig å få oppslutning fra en del mindre klubber og grupper. Ægså de stedene der en ikke kan oppnå flertall for et slikt forslag mener vi det er riktig å ta det opp, for å få en diskusjon om saken og mulighet til å propagandere for demonstrasjonen.

forts. s. 16

To linjer i valget

Så godt som alle avdelinger har nå RV-komiteer som har diskutert en del politikk, avholdt stands, delt ut aviser, o.l. Grunntrekkene av RVs organisering er dermed lagt. Men det betyr likevel ikke at det revolusjonære valgarbeidet vi er enig om å drive, med ideologisk kamp "munn til munn", er i ordentlig gjenge. På har organisert og gjennomført husbesøk. På arbeidsplassene sitter en mange steder i et politisk akvarium med en eller to "uavhengige" og har ingen offensive planer på å invitere seg hjem til arbeidskamerater og ta politisk kamp med dem.

TO LINJER

Det tegner seg nå to linjer i vårt valgarbeid, ei revisjonistisk og ei revolusjonær.

Den revisjonistiske oppretter formelle komiteer (med eller uten uavhengige), oppnår i prinsippet enhet på å drive "revolusjonær valgkamp", sverger hard kamp mot revisjonister og annet krapyl, fastsetter et par RV-møter før valget, organiserer en del stands, en utdeling eller to, kaller inn til neste RV-møte og konstaterer at man ikke er blitt flere enn sist.

Hva er revisjonismen i dette? Jo, den består i å ordne det formelle, ha komite og møteledelse og fine planer, men la det viktigste skure: gjennomføringa av de politiske kampene mann-til-mann; den består i å dele ut en del papir, men ikke få diskutert med noen; den består i å si "revolusjonær" mange ganger, men i det virkelige livet drive borgerlig valgkamp (f.eks. i stedet for kvalitetsarbeid: kvantitet); den består i å unnlate å føre beinhard kamp mot revisjonistene; den består i å organisere etter en rutine og et skjema og ikke etter kampens spesifikke art og de krav den stiller.

Denne typen revisjonisme er svært farlig. Tilsynelatende jobbes det for revolusjonen, i virkeligheten saboteres den under et tåketeppe av fagre ord.

Så til den revolusjonære linja i valgarbeidet. Den skiller seg fra den andre ved at kommunistene slåss for at det vi politisk er enige om settes ut i livet, at vi organiserer slik at vi kan nå de mål vi ønsker, at vi tar hard kamp med og korrigerer feil, svakheter og mangler i arbeidet vårt. Den nøyer seg ikke med formelle ordninger, formell enhet, formell prydighet, men spør etter konkrete resultater, borer seg ned til reelle motsigelser, krever tiltak og handling.

Denne linja er det vi må utvikle i valgkampen. La oss se mer i detalj hva den innebærer.

REELL KLASSEINNRETNING PÅ ARBEIDERKLASSEN

Vi er formelt enige om at arbeiderklassen er revolusjonens hovedkraft, at valgkampen skal innrettes spesielt på arbeiderklassen. Men reelt?

Flere bolig-RVer har ikke en gang diskutert hva dette betyr for deres valgkamp (prioritere arbeiderstrøk, oppsøke arbeiderklassen systematisk). På flere bedrifter har RVene i praksis innretta arbeidet sitt mest på fagforeninga, i stedet for klassen på deres arbeidsplass. Andre prioriterer reelt arbeidet blant funksjonærene og ikke blant de mer proletariske laga på jobben.

Klasseinnretninga er ei grunnleggende sak for RV og for partiet. Det er ikke nok at vi har en politikk for arbeiderklassen, vi må også konkret nå klassen med denne politikken. For å klaregjøre hva det dreier seg om: hvordan skal vi i september oppsummere om det har vært en god eller dårlig valgkamp? Stemmetail og evt. representanter er ikke hovedkriteriene. Det avgjørende vil være hvor mange arbeidere vi har knytta til den revolusjonære flokken i løpet av valgkampen. Det vil være valgets varige framgang. Det er det viktigste.

INNRETNING PÅ KVINNENE OG UNGDOMMEN.

Har vi det, reelt? Har vi lagt konkrete planer for hvordan vi skal drive arbeidet blant den organiserte kvinnebevegelsen, blant ungdommen innafor vårt område? Har vi sikra at alle de progressive kvinnene i vårt omland blir oppsøkt og forsøkt trukket med i RV? Hvordan har vi tenkt å få ungdommen i tale?

På de stedene der svaret er "veit ikke" må vi straks gjøre noe med saka. Tida er knapp.

ORGANISER I SAMSVAR MED INNRETNINGA

Det vi har sagt om innretninga må omsettes i organiseringa av arbeidet. Det betyr at vi må spørre oss sjøl: er arbeidet nå organisert slik at vi best mulig når de måla vi streker opp? Har vi reelt lagt opp til oppsøkende, revolusjonært arbeid og verving av arbeidere, kvinner og ungdom til RV? Er vi nå organisert slik at vi nyttiggjør oss det vi veit om styrken ved å jobbe kollektivt, i stedet for å forlite oss på individuell pliktoppfyllenhet for å utføre oppgavene (f.eks. hjembesøk til arbeidskamerater)?

Her følger noen erfaringer fra noen avdelinger som har stilt disse spørsmåla og forsøkt å løse dem.

For det første har de raskt funnet ut at store RV-komiteemøter bare kan være en godnåler på hvor langt vi er kommet i arbeidet. Det viser seg vanskelig å trekke nye RVer til slike møter, og når de kommer får de lite høve til (eller tør ikke) å diskutere politikk, møtsigelser, osv.

Et stort plenum kan nok gi inspirasjon og entusiasme, men valgarbeidet vårt kan ikke baseres på dem. Hovedgrunnen er at slike møter - og for den del heller ikke konfrontasjonsmøter - kan erstatte den grunnleggende mann-til-mann-diskusjonen. Og hvis det å arrangere slike store møter blir ei sovepute for å ta lett på det viktigste - husbesøkene - er vi ille ute og kjører.

Dette har også ei tallmessig side som er verdt ettertanke. Vi kan nok få noen hundre nye RVerer i tale via plenumsmøter - la oss f.eks. si 5-6 pr. RV-komite. Men det blir for ingen ting å regne når vi tenker på hva det betyr om alle RVerer gjennomfører noen husbesøkrunder. En behøver ikke å vite mye om RV for å regne ut at det da blir snakk om tusener og titusener av mennesker vi får i tale.

ARBEID I SMÅ ARBEIDSLAG

Plenumenes begrensninger har ført til at mange har delt RV inn i arbeidslag, uformelle smågrupper på 2 eller 3 som jobber tett sammen daglig, som får et spesielt kvartal å drive husbesøk i, en spesiell bedrift å dele ut ved, en spesiell avdeling på jobben å ta seg av. Fordelene ved dette er mange: smidig arbeidsform, kollektivt ansvar for at tinga blir gjort, gjensidig rettleiing av hverandre, osv. En viktig ting i tillegg: det er oftest letter å rekruttere nye RV-aktivister til diskusjoner og arbeid for RV gjennom tilknytning til en slik uformell smågruppe i første omgang.

Neste erfaring: ingen ting blir gjort med kvinner og ungdom hvis det ikke blir satt av folk til å jobbe med disse gruppene spesielt. I noen RVerer har en f.eks. satt av ei gruppe på 2-3 til systematisk personkontaktning av samtlige progressive kvinner de veit om i området. Andre har forsøkt seg på formiddagsbesøk i arbeiderstrøk (mest kvinner hjemme da). Noen har satt av folk til å ta seg av bedrifter eller deler av bedrifter som har overveidende unge arbeidere.

KONKRETE PLANER OG FRISTER OG TALL

Det har vist seg å være ei forutsetning for et grundig arbeid at det jobbes etter klare tidsplaner og frister. Det er ikke nok å stille oppgaver om å oppsøke folk, det må også legges en plan for når det skal gjøres.

Videre: hvordan måler vi framgangen? Jo, ikke ved antagelser og gjetninger, men ved målbare størrelser. Vi må ha grepet om tall.

De viktigste måletalla i valgkamparbeidet vil være disse:

- antall diskusjoner gjennomført ved husbesøk,
- antall personer trukket med i RV (viktigst: arbeidere)
- antall RV-medlemskort og RV-plattformshefter solgt,
- antall folk mobilisert til f.eks. Tsjekkedemonstrasjonen o.l.,
- antall KK solgt, antall abonnenter verva.

SÅ MANGE FORSKJELLIGE SAKER...

Det har enkelte steder kommet opp motsigelser på at vi har så mange saker, vi rekker ikke over alt. Tsjekkodeemonstrasjon, Hammerverk, KK-salg, osv. Som regel har det vist seg at man da jobber med vanntette skott mellom oppgavene. Poenget er at alle disse sakene er RV-saker. RV slåss mot sosialimperialismen. RV støtter Hammerverk- og Nesnaarbeiderne. KK er RVs avis. RV er den eneste partigrupperinga som bekjemper nazistene.

Kort sagt: alt dette henger sammen. Det er direkte feil å bare ta med seg valgmateriell på husbesøk, stands, osv. Ta med i veska det som gjelder de aktuelle kampsakene - og bruk det!

En verre feil er derimot å reelt nedprioritere valgarbeidet p.g.a. "mye å gjøre i fagforeninga". Holdninga "RV kommer i veien for det faglige arbeidet" røper syndikalistiske høyreideer av revisjonistisk karakter. La settes taktikken over strategien, da er det faglige arbeidet blitt viktigere enn arbeidet for revolusjonen og sosialismen. Også her gjelder det ikke hva vi formelt blir enig om på møtene, men hva vi i virkeligheten gjør. Hva bruker vi mest tid og krefter på?

Når det gjelder valgsteder i fagforeningene så ønsker vi sjølsagt å være på så mange som mulig. Men de er likevel underordna oppgaver i forhold til det å drive systematisk oppsøking og besøk hos hele arbeidermassen på jobben - ikke bare de som går på fagforeningsmøter.

TO LINJER OVERALT

Marxismen-Leninismen, Mao Tsetungs tenking lærer oss at det i alle ting vi gjør vil finnes kamp mellom to linjer - og bare en av dem er den revolusjonære. Slik vil det være i valgkampen vår. Å finne fram til den riktige koster alltid kamp, revolusjonær vilje og pågangsmot. Ingen resultater ramler ned fra himmelen.

NED PÅ REVISJONISMEN I VALGKAMPEN

FRAM FOR ET REVOLUSJONÆRT RV!

Finn

RVs MÖNSTRINGSMÖTE

Mönstringsmötet for RV skal holdes 26/8 (ikke 19/8 som før annonsert). Hva er hovedsaka ved mötet? Jo: ei siste innsprøyting av politikk før slutfasen av valgkampen, med sikte på å skape entusiasme og driv og sveise oss sammen før innspurten. Derfor blir det særlig viktig at vi mobiliserer så mange av de nye og uavhengige RVerne og RVsympatisører som mulig til mötet. Partimedlemmene har plikt til å stille sjøl, men plikten omfatter også å ta med seg flest mulige ikke-medlemmer.

Tidspunkt og sted følger seinere.

Bitt av

HUSBESØKBASILLEN

Vi er to kamerater som har gått på husbesøk i hele juli - og hatt det kjenpefint. I begynnelsen gikk det tregt, vi måtte nærmest true oss sjøl av gårde, men nå er vi bitt av "husbesøkbasilLEN!"

Vi satte først opp ei liste over folk vi kjente og som vi mente var et besøk verdt. Da vi hadde gjennomført 6 besøk oppsummerte vi aksjonen - og resultatet var ikke bra. Bare 1 medlemskort solgt, 2 KK, 2 RV-plattformer. Hva var galt? spurte vi.

Nokså fort fant vi ut at vi sjøl var skyld i det svake resultatet, ikke massene, ikke politikken. Vi hadde nemlig gjort akkurat det vi var blitt advart mot, vi hadde gått på "sosialvisitt" til folk. Besøkene hadde de arta seg som lange, hyggelige og interessante samtaler - om var og vind, så og si. På slutten av preikene hadde vi skrensa inn på spørsmålet om RV, forsøkt å få det til å "gli naturlig inn" i samtalen. Resultatet var sjøl sagt det motsatte: alle "gjennomskua" hensiktene våre. Hele opplegget vårt førte dessuten til at folk fikk ideen om at det egentlig ikke var så farlig om de blei med i RV eller ikke.

Vi fant ut at vi ikke hadde vært ute og slåss. Vi hadde snarere forsøkt å unngå kampen - i det lengste, til et kvarter

før vi måtte gå. I stedet hadde vi foretatt en slags oppsjekk på om det hang noen fullmodne RV-stemmere rundt omkring som vi kunne plukke og hygge oss med. Sludringa om "jevnlige forhold" og dagssaker (barnehageplass, Reksten, mm) hadde ikke brakt oss ett steg videre.

Sluttelig oppsummerte vi at vi hadde ei gærn masselinje: vi gikk rundt og pludra med massene, behandla dem som om de ikke var i stand til å gripe politikken vår, førte ikke kamp mot sosialdemokratiske og revisjonistiske illusjoner hos dem, gikk ikke i spissen for å vise dem den revolusjonære veien, men senka oss sjøl ned til det vi mente var deres politiske forståelse. Vi setter det på spissen, men slik var konsekvensene.

Altså måtte vi legge om. Ved de følgende besøk gjorde vi slik: vi sa fra straks vi kom at hensikten var å "trekke deg med i RV". Vi lot oss ikke vippe av pinnen med kaffeprat, men stilte motsigelsene skarpt: om å "sitte på gjerdet", om "ikke tid", om "nytter ikke", foruten alle de åpent politiske sakene: SVs reaksjonære karakter, kamp eller samarbeidslinje, Sovjet, revolusjon eller "fred", osv, osv. Allerede første stedet fikk vi knallhard diskusjon på motsigelsen "kan dere ikke snakke om noe annet enn politikk - nå som jeg ikke har sett dere på over et år!" Vedkommende endte - etter flere diskusjoner, riktignok - med å ville vær-

re med i RV etter ferien!

Hva har vi diskutert? Fortsatt mange aktuelle saker: krisa, Håøya-provokasjonene, India, "skkerhets"konferansen, nasjonaliseringer som "sosialistiske steg på veien", OBOS som monopolkapitalistisk, strategi for sosialismen, mm. Ikke minst vi sjøl har lært utrolig mye ved at vi skulle forklare presist og greit ting vi før hadde bare så halvt om halvt greie på. Vi kuttet fort ut å spille allvitere, så heller ifra når vi ikke visste eller var usikre (dette ga for øvrig utmerke opplegg for å fortsette diskusjon neste dag). Men generelt oppdaga vi at bare vi holdt fast på de grunnleggende (arbeiderklasser, klassekampen i alle ting og forhold, n-l-m's grunnteser) var det ikke så vanskelig å få mye ut av en diskusjon vi egentlig visste ført lite om, f. eks. skole- og sykehusforholda i DDR, SVs praksis i Grafisk, o.l

Resultat etter 8 nye besøk: 5 medlemskort, 6 KK (hvorav 2 ab) 7 RV-plattformer, 3 mobilisert til Tsjekkedemonstrasjonen. Og viktigst: 2 har blitt med oss i arbeidet videre. Vi skal nå deb oss og gå med hver vår nyrekruterte. Først på arbeidsplanen de 6 første som vi "sosialiserte" med skal få nytt besøk.

Den siste tida har vi besøk^t ukjente folk i et typisk arbeiderstrøk (begge de rekruterte er proletarer), og etter en del hjertebank i begynnelsen fant vi ut at det ikke var det spor van-

skeligere enn å gå til folk vi kjente - kanskje enklere.

Det er første gang vi har vært med på slikt arbeid som dette, og vi er blitt veldig entusiastiske. For oss har dette vært et kjempgjennombrudd - noe helt annet enn å stå på stand en gang i mellom. Det er sikkert mange andre som er uerfarne som vi var. Kuren er enkel: sett i gang, stå på, så går resten av seg sjøl.

Turid og Mona

HAMMERVERK OG NESNA

Støttearbeidet til Hammerverk må opprettholdes med full kraft. Rettsaka deres kommer opp midt i september, ser det ut til, og all mulig støtte må mobiliseres slik at det kan slås et kraftig slag mot politiske oppsigelser. SVs og DNAs hets mot arbeiderne og kommunistene øker i styrke. Dette må slås tilbake.

På stands og ellers må vi også ta opp streiken ved Midtnorsk Industri på Nesna - følg med i KK hvordan den utvikler seg. Send også støtte dit - både økonomisk og politisk.

Legg opp streikestøttearbeidet med sikte på at det skal være permanent. Selv om det meste av det konkrete arbeidet gjøres ved å mobilisere RV på det, må streikestøttekomiteer holdes ved lag (og nye opprettes), slik at vi har god beredskap også etter RV.

KLASSEKAMPEN

KLASSEKAMPEN stiller nå som en oppgave at avisa skal komme ut 2 ganger i uka. Tidsfristen for at dette skjer er satt til utgangen av neste år, og FORUTSETNINGA er at vi gjennom hardt arbeid kan øke abonnent- og løssalget.

Hva vil det bety at KK kommer 2 ganger i uka? Følgen vil være a) raskere og mer aktuelle kommentarer til det som skjer. b) mer plass til å ta opp flere saker, og dermed c) sterkt øka slagkraft i vår propaganda. I enda større grad vil KK bli AVISA for arbeidsfolk og progressive.

SV koster inn mye ressurser på sin "Ny Tid". Det vi på forhånd veit om den avisa er at den vil propagandere revisjonismen, vil gå inn for kriseforlik med kapitalen og DNA. vil kjøre anti-kommunisme - kort sagt: det blir ei reaksjonar blokke. Deste mer trengs det at arbeidsfolk ikke les er den, men KLASSEKAMPEN.

Lenin slår (i Hva må gjøres) fast at den kommunistiske avisa er en kollektiv propagandist og en kollektiv organisator. Hva betyr det?

Kollektiv propagandist, fordi den til et stort antall mennesker, samtidig, grundig, stadig gjentatt propagerer sannheten i klassekampen, virkeligheten bak alle borgernes og revisjonistenes løg-

ner om det som skjer. Tenk på Portugal og India, tenk på Chilekomiteen, AKN, tenk på Sovjet og krigsfaren. Uten den kommunistiske avisa ville sannheten om disse sakene bare nådd ut til en brøkdell av dem avisa nå når.

Kollektiv organisator, fordi den er med på å organisere arbeiderklassens kamp langt utafør der det kommunistiske partiet direkte kan delta direkte i kampen. Mange av de aksjonene og kampene som har foregått i de siste har henta impulsen, ideen fra Klassekampen. Eller ta streikestøttearbeidet - hvor mange av de bidrag vi samler inn på stands o.l. kommer ikke fra folk som har lest om streikene i KK.

KK ER RV's AVIS

Det betyr en enorm styrking også for RV å ha ei avis som KK "på sin side" - en kollektiv propagandist og organisator i valget. Derfor er KK et redskap som alle i RV nå ta i bruk - ikke bare partimedlemmene. KK er en sentral del av valgkampen, ikke en ekstra-oppgave atop RV.

MÅLSETTINGA nå er 1000 nye ab. før valget, 3000 før jul. Er det mulig? Ved forrige kampanje viste det seg at flertallet klarte 3,2, 1 og 0 abonnenter, mens enkelte verva 20, 30, opp til 50 nye. Er dette et spørsmål om "flaks og uflaks"? Nei, det som skiller er kampinnstilling og arbeid.

FRAM FOR MANGE NYE KK-ABONNENTER!

VIETNAMMÖTE 2. SEPT.

VIETNAM FRIGJORT -
2 SEPTEMBER 1945 - 30 APRIL 1975

~~~~~

Den 2. september er Republikken Nord-Vietnam 30 år.

Augustrevolusjonen seiret over imperialistisk undertrykking og utbytting som hadde vart i 100 år, og det gamle monarkistiske regimet ble knust. Den 2. september 1945, på et møte med over 500.000 deltakere i Hanoi, proklamerte Ho Chi Minh den Demokratiske Republikken Vietnam som selvstendig og uavhengig.

I år vil de 2. september bli feiret og det vietnamesiske folket hyllet av anti-imperialister verden over.

Augustrevolusjonen var massenes og folkets viktige under ledelse av det kommunistiske partiet med HO Chi Minh i spisse.

Augustrevolusjonen var en væpna revolusjon. Den viste at revolusjonær krig er den eneste veien, dersom folket i land undertrykt av kolonialismen vil oppnå nasjonal uavhengighet.

Augustrevolusjonen var en seier for strategien for et folks demokratiske revolusjon som overgår i den sosialistiske revolusjonen under ledelse av et kommunistisk parti.

Den var den første seieren for marxismen-leninismen i et kolonialt og halvfeydalt land.

Augustrevolusjonen i '45 la grunnlaget og ledet til den endelige overvinnelse av den franske kolonialistmakta ved Dien Bien Phu i 1954. Den la grunnlaget og ledet til Parisavtalen i 1973 og til den historiske og endelige seieren over USA-imperialismen 30. april 1975.

Om augustrevolusjonen sa Ho Chi Minh:

"Ikke bare arbeiderklassen og folket i Vietnam, men også folkene i andre undertrykte land kan være stolte av det faktum at for første gang i revolusjonens historie i et kolonialt og halv-feydalt land, har et parti bare 15 år etter stiftelsen ledet revolusjonen til seier og grepet makten i hele landet."

Det vietnamesiske folket har mye å lære oss om kampen mot imperialismen. I dag, da Norge er truet av den sovjetiske imperialistmakta og faren for en ny verdenskrig starta av supermaktene er overhengende, er det av stor viktighet for kommunister å trekke lærdommer av Vietnams frigjøringskamp som har seiret i august 1945 og i april 1975.

Den 2. september skal kraftig markeres.

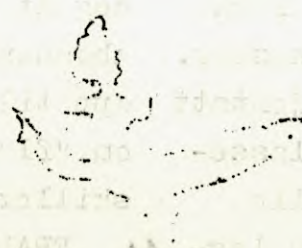
Solidaritetskomiteen for Vietnam arrangerer da et FESTMÖTE, med foredrag, utstilling av bilder fra det frie Vietnam, utstilling av plakater fra Nord-Vietnam og utstilling av materiale som belyser SOLKOMs historie.

Kommunister skal gå på dette møtet, og ta med seg anti-imperialister i sin omgangskrets.

Se annonser seinere.

LEVE DET SEIRENDE VIETNAMESISKE FOLKET!

~~~~~

Gå for all det ikke glipp
TIENTSIN AKROBATENE!

I høst, rett etter kommunevalget, vil Vennskapssambandet Norge/Kina være verter for en stor akrobattrupp fra Kina. Dette er noe vi har arbeidet med lenge for å få til, og når nå en av Kinas beste akrobattrupper har sett seg i stand til å besøke Norge, må vi gjøre alt vi kan for at besøket skal bli vellykket. Arrangementet er for øvrig et fellestiltak sammen med de andre nordiske vennskapssambandene.

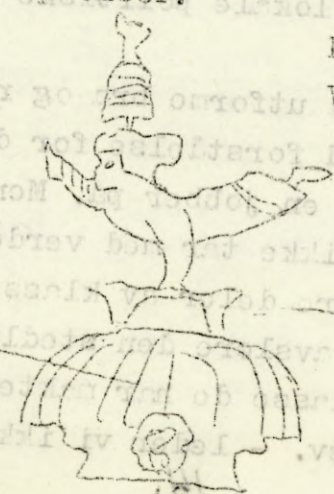
Besøket gir oss mulighet til å komme i kontakt med store og nye grupper av mennesker, og å styrke interessen for og vennskapet mellom de norske og kinesiske folkene. Besøket er også et uttrykk for at vennsvarsarbeidet nå bli mer gjensidig - fram til nå har det mest gått en strøm av kinavenner til Kina og heller få andre veien.

Men det er knapt halve saken. For det avgjørende er at dette er FANTASTISK FIN OPPVISNING i kinesisk akrobatikk, som har tradisjoner langt tilbake, men som også har gjort nye landevinninger etter revolusjonen. Dette arrangementet er akkurat en sakk som vi må mobilisere foreldre, søsken, tanter, onkler, og - ikke minst - UNGENE til å se.

For Sambandet er arrangementet et stort løft, praktisk og økonomisk. Og med den fine akrobatkunsten som tilbudet gjelder må det være en sjølsagt sak at vi er med å skape et solid overskudd på arrangementet, penger som vil komme godt med i vennsvarsarbeidet videre framover.

Alttså: dette blir GØY!
Kryss av i almanakken for CHATEAU NEUF
tirsdag 16 september, eller
onsdag 17 september.

kamerater i
Vennskapssambandet Norge/Kina

NOEN PUNKTER TIL OPPSUM- MERING AV 1. MAI

Det politiske grunnlaget for Faglig l.maifront (FFF) var et stort skritt framover i forhold til 1974. Grunnlaget for toget var bl.a. kamp mot de to supermaktene USA og Sovjet - Kamp mot all imperialisme. I fjor fantes ikke Sovjet i grunnlaget, men det var tillatt for tilsluttende organisasjoner å ha med paroler mot okkupasjonen av Tsjekkoslovakia. Årets tog betydde også et framskritt når det gjaldt å stemple DNA-toppens klassekarakter. I fjor hadde vi bare en almen parole mot DNA/LO-toppens klassesamarbeid.

Dette var de to viktigste framgangene i det politiske grunnlaget, framganger som betydde en vesentlig opptrapping av kampen mot moderne-revisjonistene i SV. Det er likevel ingen grunn til å slå seg til ro med en slik oppsummering. For samtidig kan vi nettopp i kampen mot den moderne revisjonismen og kampen mot sosialimperialismen oppsummere grove avvik sentralt og lokalt.

Det politiske grunnlaget for FFF er et minimumsprogram. Lokalkomiteer og andre tilsluttende organisasjoner kan stille med paroler som går langt videre enn det sentrale, så sant disse parolene ikke bryter med hovedgrunnlaget. Et eksempel: ingen kunne ha nektet FFF på Brygga å stille parolen "Sovjet en imperialistisk trusel mot Norge, kamp mot de nye tsarane i Koenl." En slik parole ville ha vært en opptrapping av kampen mot sosialimperialismen og kampen mot de høyre Bresjnevistene, sammenlikna med det sentrale, men ikke brutt med det.

Fra DS ble det aldri gitt retningslinjer på å følge en slik linje lokalt, og det kom derfor få utdypinger og konkretiseringer av kampen mot DNA som monopolenes regjering, mot LO-toppen, mot Sovjet. Dette høyreavviket sentralt, med grov undervurdering av l.mais plass i kampen mot revisjonismen, forplantet seg også nedover. Det styrket allerede eksisterende høyrefeil lokalt, feil av revisjonistisk type som gikk ut på å avgrense det lokale politiske programmet til nærmest utelukkende lokale saker.

At vi er i stand til å utforme bra og riktige lokale krav er en god sak. Det vitner om god forståelse for den lokale kampen og et godt kjennskap til den plassen en jobber på. Men denne kampen blir snever og økonomistisk hvis den ikke tar med verden omkring, hvis den ikke viser solidaritet med andre deler av klassen, med den tredje verden. Hvis den nøyer seg med å avsløre den stedlige kapitalisten, og ikke avslører at det er som klasse de har makten, at DNA er deres viktigste politiske redskap, osv. - leder vi ikke klassen fram mot revolusjon

Under imperialismen kan vi heller ikke avgrense oss til den norske kapitalismen, vi må påvise at de to supermaktene i sin desperate jakt på markeder og råvarer driver med krigsforberedelser og er en trusel mot Norge, mot vår sjølråderett.

Ut fra dette kan vi fastslå høyreopportuniste sentralt og lokalt i arbeidet med paroloutforminga.

Masselinje 1.mai ble styrket i kampen mot opportunisten. I 1973 ble massemobiliseringen i hovedsak underlagt revisjonistene. Enheten med disse ble det altoverskyggende og dominerende i arbeidet. Mobilisering av massene ble erstattet av diplomati overfor revisjonistene. I 1974 blir kampen reist mot dette avviket, men fremdeles var det sterke tendenser til å ville vente på SV - uten SV var det vanskelig å få med folk, var tenkinga.

I år ble denne linjen ytterligere støtt tilbake. Istedenfor å skulle mobilisere gjennom SV gikk folk ut til de virkelige massene, og spesielt i boligstrøkene fikk vi en mer dyptgående massemobilisering enn tidligere.

Dette førte til større og mer aktive komiteer i FFF. P.g.a. streikestøttekomiteene var også det proletariske innslaget større, også i industrien, og på andre arbeidsplasser førte den skjerpede kampen mot opportunisten til framgang. Antallet fra kjerneproletariatet økte med i overkant av 100.

Alt dette er framgang. Det er likevel viktig å oppsummere årets framgang i antall deltakere i toget som liten, selv om været i 74 var fint og det regnet og var kaldt i 1975. Den faktiske økinga i toget var bare 1000. Vi kan derfor trygt fastslå at det eksisterer store og alvorlige mangler ved vår masselinje ennå, og at disse manglene er av høyre-karakter.

Høyreavviket har villet erstatte massemobilisering med samarbeid med revisjonistene, samarbeid med de faglige byråkraterne. Iflg. Lenin skjelnor Engels mellom det "borgerlige arbeiderparti" til de gamle fagforeningene - det privilegerte mindretallet og den "laveste masse" - det virkelige flertallet, og han appellerer til det siste, som ikke er smittet av "borgerlig respektabilitet". Dette er grunnlaget for den marxistiske taktikk.

Videre sier Lenin: "Og derfor er det vår plikt, dersom vi ønsker å forbli sosialister, å gå lavere og dypere, til de virkelige masser. Dette er hele meningen med kampen mot opportunisten og hele innholdet i denne kampen. Ved å avsløre den kjennsgjerning at opportunistene og sosialsjøvinistene i virkeligheten forråder og selger massenes interesser, at de forsvarer de midlertidige privilegiene til et mindretall av arbeiderne, at de er eksponenter for borgerlige tanker og innflyt-

elser, at de i virkeligheten er forbundsfeller og agenter for borger-
skapet, lærer vi massene å bli klar over sine sanne politiske interes-
ser, å kjempe for sosialismen og revolusjonen gjennom alle de lange
og pinefulle omskiftene i imperialistiske kriger og imperialistiske
våpenstillstander.

Den eneste marxistiske linje i verdens arbeiderbevegelse er å for-
klare for massene at det er uunngåelig og nødvendig å bryte med oppor-
tunismen, å oppføre den til revolusjonen ved å føre skånselløs kamp mot
opportunismen, å utnytte krigens erfaringer til å avsløre alle den
nasjonal-liberale arbeiderpolitikken skjensler, og ikke å skjule den."

(Imperialismen og splittelsen i sosialismen)

Høyreavviket 1. mai førte kamp mot denne riktige linjen. I stedet
for mobilisering nøyde mange seg på klubb og foreningsmøter med prokla-
masjoner mot revisjonistene og var fornøyde med at de hadde uttalt seg
mot disse. Så lenge denne kampen blir internt ordgyteri mellom oss og
revisjonistene vil den ikke avsløre en eneste kjennsgjøring om opportu-
nismen overfor massene.

Ove

DEMONSTRASJON 21. AUGUST forts. fra s. 4 :

Initiativkomiteen har sendt henvendelse om tilslutning til de fleste klubber
og foreninger i Oslo-området. Undersøk om din klubb har fått henvendelse, og
følg opp saken. Husk at de færreste klubbstyrer vil gjøre noe med det sjøl om
de har fått henvendelse, så vi må sikre at det blir tatt opp på medlemsmøte,
eller der det ikke skal være noe møte, at det blir tatt opp på styremøte.
Dersom styret nekter å ta det opp på medlemsmøte, må vi ta det opp sjøl under
eventuelt. Men husk - medlemsmøte eller press på styret må ikke bli noen sov-
pute som får oss til å glemme hovedsaken, massemobiliseringa. Og masse mobi-
liseringa på forhånd er også nødvendig når saka skal opp på medlemsmøte,
eller for å legge vekt bak henvendelser til styret.

Til slutt: i fjor samla demonstrasjonen i Oslo 21. august ca. 1800 deltake-
re - i år skal vi bli langt flere!

LA 21. AUGUST BLI EN STOR STEIN SOM RAMLER NED PÅ SOSIALIMPERIALISMENS EGNE
FØTTER!

VIS DRISTIGHET I MOBILISERINGA!

DEMONSTRASJONEN ER EN OPPGAVE FOR HEILE RØD VALGALLIANSE!

Vera

CHILEDEMONSTRASJON 11 SEPT.

Vi melder at Chilekomiteen vil arrangere en demonstrasjon mot fasc-
ismen i Chile 11 september, årsdagen for fascistkuppet. Nærmere om
tid og sted seinere - men begynnså smått å mobilisere. Det blir full
rulle.